

Petek, 10.4.2020

SLOVENSKI JEZIK

DOBER DAN, OTROCI. VČERAJ JE BILA PRI ŠPORTU PRIPETA NAPAČNA POVEZAVA NA PESEM ABRAHAM IMA SEDEM SINOVI. ENA SAMA ČRKA JE BILA PO VELIKOSTI NAPAČNA, PA NI ŠLO. RES MORAMO BITI VEDNO PRI DELU PAZLJIVI.

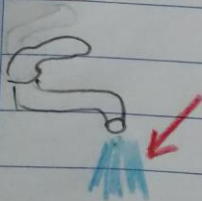
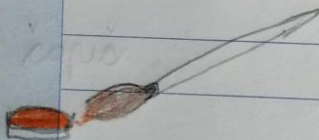
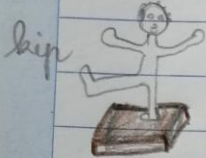
<https://www.youtube.com/watch?v=et7l8oV48> TA LINK JE PRAVI.

SEDAJ PA NA DELO.

- ODPRI **ABC ZVEZEK** IN ZAPIŠI LEPO NATANČNO NAPIŠI VSE VRSTICE BESED PRI ČRKI **B**.
- **SEDI ZRAVNANO, PISALO DRŽI PRAVILNO, PIŠI OD ZGORAJ NAVZDOL, DELAJ POČASI IN NATANČNO. ZAPIS NAJ BO LIČEN IN ČITLJIV** (PREVERJANJE znanja bo v SREDO, 15. 4. 2020. Kaj bom preverjala: pravilno držo pisala- kljunček, zapis velikih tiskanih črk v pravilni obliki in smeri, čitljivost zapisa, uporabo/neuporabo radirke).
- SEDAJ SI VZEMI ČAS IN NAREDI **VAJE »ZDRAVA ŠOLA«**, DA BOŠ IMEL MALO ODMORA.
- SI ŽE PRIPRAVLJEN NADALJEVATI Z DELOM? ČAKA TE ŠE PODOBNA VAJA V **ABC ZVEZKU**, KOT SI JO ŽE 2X DELAL.
ODPRI ZVEZEK NA PRVI PRAZNI STRANI. DANES DELAŠ NA LEVI STRANI ZVEZKA.
NAREDIŠ TAKO, KOT ZADNJIČ : PRERIŠI, GLASKUJ BESEDO, NAPIŠI BESEDO ČEZ ENO VRSTICO. ČE BESEDE ŠE NE ZNAŠ ZAPISATI, NAPIŠI SAMO PRVO ČRKO TE BESEDE. PO FOTOGRAFIJAH SODEČ, VAM TO DELO KAR DOBRO GRE »OD ROK.
(**ČE ŽELIŠ IN SEVEDA ZNAŠ** PA LAHKO NAMESTO BESEDE ZAPIŠEŠ POVED.
Npr.: zadnjič je bila slika **kače** : NAPISAL SI BESEDO **KAČA** →lahko bi napisal poved : **KAČA LEZE PO TRAVI**. Na koncu povedi narediš **piko**.)
- **STARŠI** : ČISTO SPODAJ JE PA ŠE PRILEPLJENA PRAVLJICA ZA NOVE TRI ČRKE. UPAM, DA JO BOSTE USPELI PREBRATI OTROKOM DO TORKA. HVALA.

10.4.

VAJA

ČRKE H, Z IN Ž

ŽANETOV ZMAJ

Izven vasi je na robu grička stala majhna lesena hišica. V tej hišici je z dedkom in babico živel mali Žane. Imel je šest let. Očka in mamica sta mu umrla, ko je bil še dojenček in od takrat sta zanj skrbela stara starša. Dedek Zvonko in babica Zdenka sta imela Žana nadvse rada. Vzgajala sta ga z ljubeznijo in zanj bi naredila vse, kar bi se dalo.

Dedek Zvonko je obdeloval bližnjo njivo in vrt ter skrbel, da je bilo v hišici vedno vse popravljeno. Babica Zdenka pa je pospravljala po hiši, kuhala, prala in vzgajala okenske rože. Oba skupaj pa sta se vsak dan vsaj nekaj časa igrala z Žanom, mu pela pesmice in se pogovarjala z njim. Žan ju je imel zelo rad in z veseljem jima je pomagal pri delu. Najrajši je skrbel za njihovega psa Huberta. Vsak dan je Huberta krtačil, se igral z njim na dvorišču, mu nosil hrano in vodo ter ga peljal na krajši sprehod. Rad je pomagal dedku Zvonku, kadar je belil njihovo hišico in babici Zdenki je vedno pomagal pri pospravljanju kuhinje in svoje sobe.

Bil je zelo priden deček. Prijatelj je pa ni imel nobenih, ker so živeli na robu vasi in v bližnji okolici ni bilo nobenih otrok. Dedek in babica pa ga tudi nista imela časa voditi vsak dan v vas, da bi Žan našel kakšnega prijatelja. Zato je bil Žan včasih malo osamljen in žalosten, saj bi se rad igral tudi s kakšnim otrokom.

Nekega dne, ko je ravno peljal Huberta na sprehod, je zagledal skupino otrok, ki so tekli proti njemu in vlekli papirnate zmaje po nebu. Žan jih je gledal. Želel se jim je pridružiti. Stekel je do njih in jih vprašal: »Se lahko igram z vami?«

»Ne moreš. Saj nimaš zmaja! Ko boš imel zmaja, pa se nam pridruži.«

»Kdaj pa boste spet prišli?«

»Vsak dan ob lepem vremenu bomo tu na gričih spuščali zmaje, saj tukaj veter najbolj ugodno piha. Dobi zmaja in se nam pridruži.«

»Bom!« je zaklical ves vesel in hitro stekel k dedku.

Že od daleč mu je klical: »Dedek, dedek, naredi mi zmaja!«

»Zmaja, kakšnega zmaja?«

»Papirnatega zmaja, da se bom lahko igral z drugimi otroki!«

»Papirnatega zmaja? Zanjega sem naredil, ko je bil tvoj oče še majhen deček. Pridi, poiskala bova vse, kar potrebujeva.«

»Ga bova naredila takoj?«

»Seveda, saj ga rabiš, kajne da?«

»Hvala, dedek Zvonko!«

Poiskala sta papir, palice, lepilo in žebličke. Babico Zdenko sta prosila za škarje in dolgo vrvico. Znosila sta vse pred hišo na mizo, dedek pa je šel še po žago – pravo starinsko žago, s katero je odžagal lesene palice na primerno dolžino. Žago je takoj spravil nazaj v drvarnico. Palice je dedek zlepil med seboj in jih pritrdil še z žeblički. Odrezal je papir primerne velikosti in Žan je nanj narisal zmaju obraz. Potem pa je še narezal barvne trakove in jih zlepil v pisano verigo za zmajev rep. Dedek Zvonko je prilepil papir na ogrodje, Žan je dodal rep in naredil mu je še čopke. Tako zmaj je bil končan. No, ja, skoraj. Še nekaj je manjkalo. Veste vi kaj? Točno, vrvica. Privezala sta jo na ogrodje in preostanek navila okoli manjše palčke. Zmaja sta takoj preizkusila. Najprej se ni hotel dvigniti, ko pa je Žan stekel hitreje, je zmaj lepo zaplaval po nebu in Žan ga je dolgo časa spuščal. Potem pa ga je previdno spravil nazaj na tla.

Ta večer je ves srečen zaspal, saj je komaj čakal jutrišnji dan. Skrbelo ga je le, da zjutraj ne bi bilo lepega vremena. Ko pa ga je zjutraj prebudil sončni žarek, je takoj skočil iz postelje in hitro naredil vse, kar je moral: poskrbel je za Huberta, pomagal je babici pri delu in po kosilu je z zmajem v roki čakal na otroke. Ti so zares kmalu prišli. Pridružil se jim je. Celo popoldne so se igrali z zmaji, si jih sposojali in ugotavljali, kateri se dvigne najvišje. Enkrat se je najvišje dvignil eden, drugič drugi, Žanov pa je bil največkrat najvišje. Na koncu je Žan poznal vse otroke po imenu in tudi oni so vedeli, kako mu je ime. Bili so si všeč, ker nobeden od otrok ni bil nesramen.

Dobivali so se skoraj vsako popoldne in postali so zelo dobri prijatelji. Žan je bil vesel, da je dobil prijatelje. Včasih, ko ni bilo pravega vremena so ga vzeli s seboj in mu pokazali, kje so doma ali pa so se igrali pri Žanu doma. Drugič je pa on sam šel k njim na obisk, saj sta ga dedek in babica pustila, ker se je vedno pravočasno vrnil domov. Tako Žan ni bil nikoli več osamljen, na svojega zmaja pa je skrbno pazil, saj mu je pomagal, da je dobil prijatelje.

